

- 7) Συνάδει με το άρθρο 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχεία θ' και ι', το άρθρο 3, παράγραφος 1 και το άρθρο 20, παράγραφοι 1, 3 και 5, της οδηγίας 2009/119 εθνική ρύθμιση, όπως αυτή που αποτελεί αντικείμενο της κύριας δίκης, όταν αυτή προβλέπει ότι αποθέματα εκτάκτου ανάγκης δημιουργούνται από συγκεκριμένα υγρά πετρελαϊκά προϊόντα (βενζίνη, κηροζίνη, πετρέλαιο εσωτερικής καύσης/ντίζελ, μαζούτ και υγραέριο), αλλά στη δημιουργία και διατήρηση των αποθεμάτων υποχρεούνται και οικονομικοί φορείς οι οποίοι μέσω εισαγωγών ή ενδοκοινοτικών αποκτήσεων χρησιμοποιούν άλλους τύπους ενεργειακών προϊόντων κατά την έννοια του παραρτήματος Α, κεφάλαιο 3.4, του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2008 (εν προκειμένω: οπτάνθρακα πετρελαίου), ούτως ώστε οι εν λόγω οικονομικοί φορείς υποχρεούνται μεν να διατηρούν αποθέματα των αναφερόμενων στον νόμο τύπων προϊόντων, αλλά στο μέλλον δεν θα είχαν δυνατότητα να αξιοποιήσουν αυτά τα αποθέματα έκτακτης ανάγκης, δεδομένου ότι πρόκειται για ενεργειακά προϊόντα που δεν τα χρησιμοποιούν;
- 8) Συνάδει με τις αρχές της αποτελεσματικότητας, της αναλογικότητας και της αποτρεπτικότητας, σύμφωνα με την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη και το άρθρο 21 της οδηγίας 2009/119, καθεστώς κυρώσεων για παραβιάσεις των εθνικών διατάξεων σχετικά με την υποχρέωση δημιουργίας αποθεμάτων έκτακτης ανάγκης το οποίο προβλέπει ότι σε βάρος οικονομικών φορέων οι οποίοι δεν συμμορφώνονται στην υποχρέωση δημιουργίας αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης επιβάλλεται πρόστιμο σημαντικού ύψους ανά τόνο των αποθεμάτων καυσίμων που αποτελούν αντικείμενο της παράβασης και, μάλιστα, προτού να έχει αποφανθεί το δικαστήριο επί της νομιμότητας της διοικητικής πράξης με την οποία είχε επιβληθεί η υποχρέωση για τη διασφάλιση των αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης;

Οφείλουν τα κράτη μέλη στο εσωτερικό τους καθεστώς κυρώσεων να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να εξετάζουν εξατομικευμένα κάθε μεμονωμένη παραβίαση και κατά τον καθορισμό του ύψους του συγκεκριμένου προστίμου να λαμβάνουν υπόψη όλα τα γεγονότα και τις περιστάσεις που σχετίζονται με την παράβαση, καθώς και τις πιθανές συνέπειες της παράβασης, υπό το πρίσμα του σκοπού του νόμου, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι η μη συμμόρφωση προς την υποχρέωση δημιουργίας και διατήρησης αποθεμάτων εκτάκτου ανάγκης μπορεί να οφείλεται στο ότι το κράτος μέλος δεν διαθέτει τις απαιτούμενες εγκαταστάσεις αποθήκευσης για τη διατήρηση αποθεμάτων στις καθορισθείσες ποσότητες του συγκεκριμένου προϊόντος (βαρέος μαζούτ) και στο ότι ο οικονομικός φορέας, προκειμένου να εκπληρώσει την επιβληθείσα σε αυτόν υποχρέωση, πρέπει να υποβληθεί σε σημαντικές δαπάνες οι οποίες υπονομεύουν την οικονομική του σταθερότητα και τον εκθέτουν σε κινδύνους λόγω διαδικασιών εκτέλεσης;

- (¹) Οδηγία 2009/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με υποχρέωση διατήρησης ενός ελάχιστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη (ΕΕ 2009, L 265, σ. 9).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1099/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για τις στατιστικές ενέργειας (ΕΕ 2008, L 304, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις
3 Ιανουαρίου 2023 — FL und KM Baugesellschaft m.b.H. & Co. KG, S AG**

(Υπόθεση C-2/23 FL und KM Baugesellschaft και S)

(2023/C 127/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: FL und KM Baugesellschaft m.b.H. & Co. KG, S AG

Μετέχουσα στη διαδικασία: Zentrale Staatsanwaltschaft zur Verfolgung von Wirtschaftsstrafsachen und Korruption

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρώτο ερώτημα:

Έχουν οι περί ανταγωνισμού διατάξεις του δικαίου της Ένωσης –ιδίως η οδηγία 2014/104/ΕΕ (¹), το άρθρο 6, παράγραφοι 6 και 7, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, αυτής, καθώς και η οδηγία 2019/1/ΕΕ (²) και το άρθρο 31, παράγραφος 3, αυτής– την έννοια ότι η προβλεπόμενη από τις εν λόγω διατάξεις προστασία των δηλώσεων επιεικούς μεταχείρισης και των υπομνημάτων για διακανονισμό, καθώς και των πληροφοριών που αποκτώνται στο πλαίσιο αυτών είναι απόλυτη και ισχύει εξίσου και έναντι των αρμοδίων για την ποινική δίωξη αρχών (εισαγγελιών και ποινικών δικαστηρίων), με αποτέλεσμα οι δηλώσεις επιεικούς μεταχείρισης και τα υπομνήματα για διακανονισμό να μην μπορούν να περιληφθούν στον φάκελο της ποινικής διαδικασίας και να χρησιμοποιηθούν ως βάση για τη διεξαγωγή περαιτέρω ερευνών στο πλαίσιο ανακριτικής διαδικασίας;

Δεύτερο ερώτημα:

Έχουν οι περί ανταγωνισμού διατάξεις του δικαίου της Ένωσης –ιδίως η οδηγία 2014/104, το άρθρο 6, παράγραφοι 6 και 7 και το άρθρο 7, παράγραφος 1, αυτής, καθώς και η οδηγία 2019/1 και το άρθρο 31, παράγραφος 3, αυτής– την έννοια ότι η απόλυτη προστασία των δηλώσεων επεικούς μεταχείρισης και των υπομνημάτων για διακανονισμό (κατά την έννοια του πρώτου ερωτήματος) περιλαμβάνει επίσης τα έγγραφα και τις πληροφορίες που αποκτώνται στο πλαίσιο αυτών, τα οποία έχει προσκομίσει ο αιτών την υπαγωγή στο καθεστώς επιείκειας ή ο συμμετέχων στον διακανονισμό παραβάτης προκειμένου να εκθέσει, να τεκμηριώσει και να αποδείξει το περιεχόμενο της δήλωσης επεικούς μεταχείρισης ή του υπομνήματος για διακανονισμό;

Τρίτο ερώτημα:

Έχουν οι περί ανταγωνισμού διατάξεις του δικαίου της Ένωσης –ιδίως η οδηγία 2014/104, το άρθρο 6, παράγραφοι 6 και 7, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, αυτής, καθώς και η οδηγία 2019/1 και το άρθρο 31, παράγραφος 3, αυτής– την έννοια ότι η προβλεπόμενη από τις εν λόγω διατάξεις προστασία των δηλώσεων επεικούς μεταχείρισης, των υπομνημάτων για διακανονισμό (και των εγγράφων περί των οποίων γίνεται λόγος στο δεύτερο ερώτημα), καθώς και των πληροφοριών που αποκτώνται στο πλαίσιο αυτών είναι απόλυτη και, κατά την ποινική διαδικασία, ισχύει επίσης, αφενός, έναντι των κατηγορουμένων που δεν είναι οι συντάκτες των αντίστοιχων δηλώσεων επεικούς μεταχείρισης ή των υπομνημάτων για διακανονισμό και, αφετέρου, έναντι των λοιπών μετεχόντων στην ποινική διαδικασία (ιδίως έναντι των ζημιωθέντων όσον αφορά την προβολή αξιώσεων αστικού δικαίου), ώστε να μην επιτρέπεται στους κατηγορουμένους και στους ζημιωθέντες να έχουν πρόσβαση στις δηλώσεις επεικούς μεταχείρισης, στα υπομνήματα για διακανονισμό και στα προσκομισθέντα έγγραφα, καθώς και στις πληροφορίες που αποκτώνται στο πλαίσιο αυτών;

- (¹) Οδηγία 2014/104/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημίωσης βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2014, L 349, σ. 1).
- (²) Οδηγία (ΕΕ) 2019/1 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την παροχή αρμοδιοτήτων στις αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών ώστε να επιβάλλουν αποτελεσματικότερα τους κανόνες και για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ 2019, L 11, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 12 Ιανουαρίου 2023 — FH κατά Conseil national de l'ordre des médecins

(Υπόθεση C-8/23, Conseil national de l'ordre des médecins)

(2023/C 127/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État (Γαλλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: FH

Καθού: Conseil national de l'ordre des médecins

Παριστάμενων των: Υπουργείου Υγείας και Πρόληψης, Υπουργείου Οικονομίας, Οικονομικών και Εποπτείας της Βιομηχανικής και Ψηφιακής Ανάπτυξης

Προδικαστικό ερώτημα

Δύναται ιατρός, υπήκοος κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος κατέχει τίτλο εκπαίδευσης ειδικευμένου ιατρού που έχει χορηγηθεί εντός κράτους μέλους και προβλέπεται στο σημείο 5.1.2 του παραρτήματος V της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (¹), στηριζόμενος αποκλειστικά στον τίτλο αυτόν, να επικαλεστεί σε άλλο κράτος μέλος το σύστημα αυτόματης αναγνώρισης των τίτλων εκπαίδευσης που καθορίζεται με το άρθρο 21 της οδηγίας, μολονότι κατέχει τίτλο βασικής ιατρικής εκπαίδευσης χορηγηθέντα από τρίτο κράτος που έχει αναγνωριστεί μόνον από το κράτος μέλος στο οποίο ο απέκτησε ο ενδιαφερόμενος τον τίτλο ειδικότητάς του και δεν περιλαμβάνεται στους τίτλους που προβλέπονται στο σημείο 5.1.1 του παραρτήματος V της οδηγίας, μολονότι το άρθρο 25, παράγραφος 4, της οδηγίας εξαρτά τη χορήγηση τίτλου εκπαίδευσης ειδικευμένου ιατρού από την κατοχή ενός εκ των εν λόγω τίτλων βασικής ιατρικής εκπαίδευσης;

(¹) ΕΕ 2005, L 255, σ. 22.